

Hees on musta, meel on tarka,
Ta teeb kipsu, ta teeb kopa,
Ta teeb rahjapa karisa. "

— Aitjunal meie täname,
aitjunal neiu ifale,
aitjunal neiu emale,
Kes siidnud neid, eluga
Siidnud tulest, siidnud udest,
Siidnud hobust, siidnud püüstat.

(Tõstamalt).

XXIV. 4. Laul. Suurime.

Oh mina väike meheke
Põlunud seitsme aastane,
Kärsin wälja reisi mail,
Keisijin mina türi teeda,
Türi teeda, raske maada.
Wus kümme mehe udest, ühe maada
Kümme mehe udest, kümme maada,
Iada udest, Iada maada.
Ei näid feda ineta

Oma külas, Olla perega,
Kõbu tarles härrjaga,
"Oh fina wana, kõrgas nähtu,"
Härg aga ütles habufelle:
"Oh fina wana, pebre pear,"
— "Kui lähed fina, wanaaga?
Siis küll, mõtja wiitakse,
Fronti otta ammetakse,
Kundid finu aga jägawa,
Kriitkarasid kifa pidawa.
— Kui lähed mina, wanaaga?
Siis küll, tuppä teo danega,
Ja meel ääsi ammetakse,
Kiruoft praha prasetakse,
Lipa mul rattas sedetakse,
Wõrad kooku kufutakse.
Minust pehtare suure, jooma ajad,
Jooma ajad, jooma ajad.

(Wõrblest).

XXV. 5. Laul. Seisukõnnik.

Lähme ellas, näime kullas,